

Armenian Evangelical Church
of New York

Monthly Bulletin

The Rev. Haig Kherlopian, Pastor

ԱՄՍԱԹԵՐԹԻԿ

Նիւ Եորքի

Հայ Աւետարանական Եկեղեցւոյ

Վեր. Հայկ Խրլորեան, Հովիւ

Volume 103

DECEMBER 2014

No. 4

The Monthly Bulletin

Published by

The Armenian Evangelical Church of New York

152 East 34th Street, New York, NY 10016

Telephone 212-685-3177 ☩ Fax 212-889-8338

E-mail: info@aecnyc.org

New Website: www.aecnyc.org

Founded in 1896, the AECNY, a Congregational Church affiliated with the United Church of Christ, is dedicated to serving the spiritual needs of the Armenian-American community, friends and neighbors in the metropolitan New York City area and around the world.

We aim to provide a variety of ministries in Christian education, music, outreach and fellowship.

All articles submitted for publication are subject to acceptance, rejection and editing by the Publication Committee with no obligations to return the unpublished articles to their authors.

<p>The Monthly Bulletin of the Armenian Evangelical Church of New York Published monthly, except in July and August, by the Armenian Evangelical Church of New York, 152 East 34th Street, New York, NY 10016 Yearly subscription: \$15.00 Postmaster: Send address changes to <i>The Monthly Bulletin of the Armenian Evangelical Church of New York</i>, 152 East 34th Street, New York, NY 10016</p>

Incarnational Communication

“No one has ever seen God. It is God the only Son, who is close to the Father’s heart, who has made Him known.” —John 1:18

Christmas opens the channels of communication between God and humanity. God listened and spoke to us on our level by becoming the man Jesus Christ. God entered our plight to identify with us and reveal His identity to us. God came to us not as some abstract idea or doctrine, but as a person, the babe, the son of Mary.

God listened to us at Christmas. The birth of Christ is the event of God adding our flesh and blood to His divinity. God knows what it is like to cry, to sleep, to laugh, to eat, to smile, and to die. He is able to empathize with our frailty and finitude. God has listened to our laughter and our cries. He has smelt the sweet aroma of life and its rottenness. He has seen our beauty and brokenness, not from afar but up close. God has held us with human hands. When we go to God with our suffering, God is acquainted with it. Jesus, the God-man, is our blood brother who has suffered and tasted death for our sake. God knows our pain.

God spoke to us at Christmas. The word has become flesh and dwelt among us. One way to overcome the objection that it is difficult to talk about God is to understand that talking about Jesus is talking about God because Jesus reveals God. The phrase “Thus saith the Lord” appears many times in the Bible. Christ is the ultimate “Thus saith the Lord!” Jesus not only came to reveal God, but he came to reconcile us with God. On the cross, God was with us and delivered us from death to life. This is amazing news for you and for me.

Are we listening to Christ? Faith comes by hearing. We must stop listening to the noise of worldly distraction and listen to the one born in the manger of Bethlehem, who reigns on the throne of heaven. We must respond to the news of Christmas by obeying Jesus with all of our senses so that we can become more and more like him.

Are we speaking about Christ? God has spoken in Jesus Christ and commissioned His church to tell the world about what he has done on our behalf. Are we sharing the Good News that Jesus has come to reveal God to us and that Christ has reconciled us to God? We must share the peace this brings to our family members, friends, and coworkers. We must declare the joy of Christmas in the city and suburbs. We must proclaim that we have a future because of the birth of Jesus Christ two

thousand years ago. We need to tell the world that God has spoken on Christmas day.

When we celebrate Christmas, we celebrate the fact that our creator has entered into creation to renew it. He came not as a system but as a person. Jesus has shared our pain and redeemed it. This is wonderful news! Let us tell it on the mountainous skyscrapers, over Murray Hill, and everywhere, that Jesus Christ is born!

Serving the Risen Lord,

-Rev. Haig Kherlopian

ԻՆՁՈ՞Վ ԿԸ ՆՄԱՆԻՆՔ ՅԻՍՈՒՄԻ

ՈՒՐԱԽՈՒԹԻՒՆ

(Part 2)

Ինչպե՞ս մարդ նման է Յիսուսի: Իր ուրախութիւններովը: Բացատրե՛նք, եթէ նոյն իսկ բազատրութեան պէտք կայ:

Երեսկախութիւնը ժխտումն է քրիստոնէութեան էութեան: Պօղոս Առաքեալ Հռովմի իր բանտէն գրեց իր բարեկամներուն «Ուրախ եղէք»: Այս կեանքը մէկ անգամ պիտի

ապրինք երկրի վրայ՝ եւ մարդուս խորագոյն
փափաքն է, ըստ կարելւոյն ուրախ ապրիլ: Ոմանք
ցաւերու ժողովածունն, ու եթէ ցաւի եւ
տրտմութեան որեւէ պատճառ իսկ չըկայ, կը
ստեղծեն զանոնք որ երեսնին կախեն եւ իրենց
ղըրացիներուն ու բարեկամներուն տէրտ
պատմելու նիւթ ունենան: Քրիստոնէական
հաւատքին մէկ պտուղն է ուրախութիւն: Երգը
ուրախ սրտէն կը բղխի: Մենք դիտեր ենք թէ ո՛ր որ
աղօթքները (Նարեկեան բացատրութեամբ
«հծծիւնները») կ'երկարին՝ երգը իր յաղթական
շեշտը կը կորսնցնէ եւ փոխանակ հագագէն
յորդելու, քթէն կ'ելլէ որպէս խափանեալ շշունչ մը:
Երեսկախ եւ տարտաւոր քրիստոնէաներ
քրիստոնէական հաւատքին հերքումն են: Մենք
միշտ նախընտրած ենք լսել մէկը որ իր հոգիին
ուրախութիւնը կ'արտայայտէ երդի մը խազերովը,
քան թէ աղօթք մը՝ որ ծայրէ ի ծայր ողբ է մեղքի
շուրջ: Ասանկներուն հասցէին էր որ Առաքեալը
գրեց, «Ուր աւելի եղաւ մեղքը՝ ալ աւելի եղաւ
շնորհքը»: Ինչո՞ւ համար չուրախանալ շնորհքի
առաւելութեամբը եւ առատութեամբը՝ փոխանակ
մեղքը առնելու, նստելու եւ անոր շուրջ ողբ
հիւսելու:

Ուրախութիւնը հեթանոս աշխարհին առանձնաշնորհը ինչո՞ւ ըլլայ: Ուրախութիւնը քրիստոնեային առանձնաշնորհումն է: Եւ քրիստոնէութեան դէմ աշխարհը նախապաշարում մը ունի՝ թէ քրիստոնէութիւնը ուրախութեան սպաննիչ ուժ մըն է մեր կեանքին մէջ: Ճիշտ հակառակն: Բայց այդ նախապաշարումին պատասխանատու է ոչ Յիսուս, եւ ոչ ալ՝ Աւետարանը: Քրիստոնէութեան դէմ առարկողները ոչ Յիսուսը կը ճանչնան իր նկարագրովը եւ ոչ ալ Աւետարանը՝ իր անխարդախ էութեամբ: Յիսուսը եւ Աւետարանը՝ աշխարհի համար՝ որ թերահաւատ է կամ նախապաշարեալ անոնց մասին՝ այն Յիսուսը եւ այն Աւետարանն են որ մարդիկ իրենք սխալ ներկայացուցած են, թէ՛ քարոզութեամբ եւ թէ՛ կեանքով: Այդ մարդիկը հիմնած են քրիստոնէութիւնը ժխտական կանոններու վրայ: Ա՛յս պիտի չընես, միւսը պիտի չընես - արգելքներու շարան մը՝ որոնց դէմ կամ ըմբոստացած են քրիստոնեաներ եւ կամ ատոնց պատճառաւ Յիսուսի հանդէպ իրենց սէրը պաղեցուցած են անոնք: Մովսիսական օրինապաշտութեան կաղապարին մէջ թափած են Աւետարանը: Յիսուս ժխտականութիւններով չզբաղեցաւ: Անոր պահանջները մարդոցմէ՛ դրական էին: Ա՛յս ըրէ՛,

այսպիսի ապրեցե՛ք, ըսաւ ան: Եւ երբեք արգելք չեղաւ մարդոց անմեղ ուրախութիւններուն: Այս մարդկութիւնը ուրախութեան կողմն է: Քրիստոս եւ Պուտտա նոյնն չեն: Քրիստոս՝ կեանքի լիութեան եւ «առատութեան» առաքեալն է, իսկ Պուտտա՝ կեանքի պարպումին՝ իր առատութենէն, անէացումի: Եւ քրիստոնէութիւնը չենք կրնար պուտտայականացնել այսպէս, ժխտականութիւններով շրջապակապելով քրիստոնէան:

Յիսուս ուրախ էր եւ ուրախութիւն կը փնտռէր: Հարսնիքի տան մէջ հարսնետոբներուն ուրախութեան մասնակից եղաւ: Ընտանեկան ուրախութեան համար կ'այցելէր իր սիրելի բարեկամներուն տունը: Մնոնց հետ սեղան կը նստէր, եւ կը խօսակցէր: Մարիամ եւ Մարթա իր ընկերային կեանքին մէջ լրացուցիչ դեր մը ունէին: Մանուկներու ներկայութիւնը կ'երջանկացնէր զինքը: Իբրեւ ընդհանուր կանոն, անոնք որ երգ չեն սիրէր, կամ մանուկներու ներկայութենէն չեն ախորժիր, վստահելի մարդիկ չեն ըլլար: Ատանկներու հանդէպ վերապահութեամբ վարուելու ենք:

Անառակ Որդիին եղական պատմութեան մէջ ի՞նչ շեշտըւած է գերազանցապէս: Ուրախութի՛ւն: Հայրը վիշտ ունեցաւ անշուշտ իր որդւոյն որոշման համար, երբ չափահասութեան հասաւ ան եւ տունէն հեռանալ ուզեց, իր ժառանգութեան բաժինը գրպանը լեցնելով: Բայց ատոր խօսքը չէ որ նիւթն է առակին: Բայց ուրախութիւնն է՝ որով Անառակին տունը լեցուեցաւ երբ ան հօրը տունը դարձաւ: Մեղաւոր էր, հիւժած, մաշած, ո՞վ գիտէ, թերեւս ախտաւորուած, բայց անոր մեղքին վրայ ողբ չըրին, հապա՛ անոր դարձին համար հարսանեկան ուրախութիւն ըրին: Ասիկա կը նշանակէ թէ ուրախութեան արդարացումը ատելի մեծ էր քան տրտմութեան եւ յուսախաբութեան:

Մենք լաւ կը յիշենք թէ՛ մեր մանկութեան օրերուն՝ Կիրակի օրը ուրախանալ մեղք կը համարուէր, եւ արգիլուած էր: Պտոյտի ելլել, եւ ոչ միայն խաղալ, հապա՛ խաղացող տղոց խաղը դիտել՝ մեղք կը նկատուէր: Ինչո՞ւ սակայն այդպէս ըլլար: Մաքրակրօնութիւնը մի՛շտ ատետարանակա՞ն է: Կը տարակուսինք: Աղօթք ընել ու նստել, սեւ սեւ խորհուրդներու գիրկը իյնա՞լն է բարեպաշտութիւնը: Մենք քրիստոնէական էական

տարրերը վտարեր ենք յաճախ մեր սրտէն, եւ մարդակերտ աւանդութիւններու զոհեր ըրեր ենք մեր կեանքը: Յիսուսի նմանելու համար Յիսուսի ուրախութիւնովը լեցուինք: Ուրախութիւնը հասարակաց դետին մըն է Յիսուսի եւ մարդուս բնութեանց միջիւ:

-Ա. Ա. ՊԵՏԻԿԵԱՆ

GIFTS ACKNOWLEDGED WITH GRATITUDE

We are grateful to the following, who made a donation:

*In honor of **Armine Mardigian**'s 100th Birthday, from Hrach and Negdar Arukian and family.*

*In honor of **Armine Mardigian**'s 100th Birthday, from N. Darmanian.*

*In honor of **Armine Mardigian**'s 100th Birthday, from Anahid Iskian.*

*In honor of **Armine Mardigian** and her 100th Birthday, from Rev. William Kalaidjian.*

*In honor of **Armine Mardigian**'s 100th Birthday, from Esther Tavetian.*

*In honor of **Armine Mardigian**'s 100th Birthday, from Daphne Telfeyan*

*In honor of **Armine Mardigian**'s 100th Birthday, from N. Leal Telfeyan.*

*In honor of **Armine Mardigian**'s 100th Birthday, from the Tharp Family.*

FELLOWSHIP HOUR

*W*e want to express our gratitude to the following for their generous sponsorship of a Fellowship Hour in the month of November:

The Tharp Family

We also are thankful to the following for their generous contribution towards our Fellowship Hour:

Vahuni and Lara Ahad

Karen I. Bedrosian-Richardson

Jon Brothers

Ruby Kherlopian

Caroline Schoner

POINSETTIAS FOR CHRISTMAS

I wish to donate poinsettias to beautify the altar for the holiday season.

In loving memory of _____

In honor of _____

Enclosed is my check for \$ _____ (Any amount over \$20.00)

Name _____

Address _____

(Please return to the church by mail as soon as possible)

CHANCEL FLOWERS PRESENTED

November 9 - In honor of **Armine Mardiguan**, on behalf of her 100th Birthday, from Armen and Jim Mardiguan, and family.

November 23 - In loving memory of dear brother and uncle **Seth Dogramajian**, by Pearl, Raina, Steve, and Sage.

November 23 - In treasured memory of parents **Arthur and Gloria Teager**, who nurtured a generation of Armenian children in our faith at AECNY's Sunday School, and of brother **Robert Teager**, by Dolly (Teager) Tharp, and Stephen, Katherine, and Ronald Tharp.

November 23 - In loving memory of parents and grandparents **Vahram and Sosi Kalladaryan**, by John and Ulysses.

Altar Flowers may be dedicated in honor or in memory of a loved one, for a holiday, birthday, graduation, or another special occasion.

Please sign up for a Sunday of your choice by calling the church office at 212-685-3177.

UPCOMING EVENTS AND ANNOUNCEMENTS

Join us for:

Sunday Morning Worship - 11:00 AM

Bible Study - Tuesdays at 7:00 PM

December 7 *Restless Religion versus Resting in Jesus*

(Mark 2:23-3:6)

December 12 Friday Night Worship - 7:30 PM

December 14 *The Cabinet of Christ Jesus*

(Mark 3:7-19)

December 21 *The Family of Jesus*

(Mark 3:20-35)

December 24 Christmas Eve Service - 7:00 PM

December 28 *Ways of Receiving The Good News of Jesus*

(Mark 4:1-20)

**Italics indicate Sermon Title*

*“Glory to God in the highest, And on earth peace
among men with whom He is pleased.”*

(Luke 2:14)

